

uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 17/3279

uitspraak van de enkelvoudige kamer 21 december 2017 in de zaak tussen

1. **W.J. Pos,**
  2. **H.N.M. van Pisteren,**
  3. **R.S.M. van Looveren,**
  4. **G.C. Maas,**
allen te Haarlem,
  5. **het bevoegd gezag van de Stichting Interconfessioneel Voortgezet Onderwijs Gregor Mendel,**
gevestigd te Haarlem,
eisers,
- en

het college van burgemeester en wethouders van Haarlem, verweerder,
(gemachtigde: drs. J. Hartmans).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen:
Amvest RCF Custodian B.V., te Amsterdam,
gemachtigde: mr. C. van Deutekom.

Procesverloop

Bij besluit van 30 mei 2017, gepubliceerd op 15 juni 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder een beschikking eerste fase omgevingsvergunning verleend voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan ten behoeve van de bouw van 59 appartementen met parkeerplaatsen op het perceel Pim Mulierlaan te Haarlem.

Eisers hebben tegen dit besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 13 november 2017. Ter zitting zijn eisers sub 1 tot en met 3 in persoon verschenen. Namens eiser sub 5 is verschenen J.B. Gooijers, rector van de school. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, alsmede door W. Numan, H.R. Vriend en I. Dijk. Namens derde-partij zijn verschenen F.J.H. van Groezen en M. Werkhoven, bijgestaan door mr. J.J.H. Hulshof, kantoorgenoot van de gemachtigde.

De rechtbank heeft ambtshalve (door een overlijdensadvertentie in de regionale krant) kennis genomen van het overlijden van eiser sub 4 op 1 december 2017. Gelet op hetgeen hierna

onder 5.3.2. wordt overwogen, heeft de rechtbank ervan afgezien om het onderzoek te heropenen teneinde de erfgenamen in de gelegenheid te stellen deze procedure voort te zetten.

Overwegingen

1.1. Bij het bestreden besluit is vergunning verleend voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het geldende bestemmingsplan ten behoeve van de bouw van 59 appartementen met parkeerplaatsen (de activiteit 'handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening').

1.2. De beschikking tweede fase omgevingsvergunning, die ziet op de activiteit 'bouwen', is verleend op 14 juni 2017. Deze beschikking is inmiddels onherroepelijk.

2.1. De bouw van een woontoren van elf bouwlagen met 59 appartementen en parkeerplaatsen is voorzien op de locatie Pim Mulierlaan, meer specifiek op het terrein dat gelegen is op korte afstand van de Orionbrug, ten zuidoosten van het Sportpark Pim Mulier. Het terrein ligt braak en wordt tijdelijk gebruikt voor parkeren.

2.2. Eisers sub 1 tot en met 3 wonen allen in de woonwijk De Krim, die vanaf de bouwlocatie gezien achter de school ligt. Eiser sub 1 woont aan de Lodewijk van Deijssellaan 182, eiseres sub 2 aan de Van Diemenlaan 3 en eiser sub 3 aan de Jan Pieterszoon Coenlaan 21. Eiser sub 4 woonde aan het Rijklof van Goensplein 12-3. Eiseres sub 2 woont op de kortste afstand van de bouwlocatie. Die afstand is ongeveer 250 meter hemelsbreed.

Eiser sub 5 (hierna ook te noemen: de school) is bestuurder en economisch eigenaar van het Mendelcollege, een middelbare school met ruim 1700 leerlingen. De school is gevestigd aan de Pim Mulierlaan 4, recht tegenover de voorziene bouwlocatie.

3. Het wettelijk kader is opgenomen in de bijlage en maakt deel uit van deze uitspraak.

Crisis- en herstelwet (Chw)

4. Tussen partijen is niet in geschil, en ook de rechtbank stelt vast, dat afdeling 2 van hoofdstuk 1 van de Chw van toepassing is op deze procedure. In de publicatie van het bestreden besluit in de Staatscourant is de toepasselijkheid van de Chw vermeld. Ook is daarbij vermeld dat een beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard indien binnen de beroepstermijn geen gronden zijn ingediend en dat de beroepsgronden na afloop van de beroepstermijn niet meer kunnen worden aangevuld. In strijd met artikel 11 van het Besluit Chw heeft verweerder dit niet vermeld in het bestreden besluit en ook niet in de daaronder geplaatste rechtsmiddelenverwijzing. De rechtbank zal dit formele gebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) passeren, nu niet is gesteld en ook anderszins niet aannemelijk is geworden dat eisers door dit formele gebrek zijn benadeeld.

Ontvankelijkheid

5.1.1. De rechtbank stelt vast, zoals ter zitting ook met partijen is besproken, dat het beroep is ingesteld door eisers sub 1 tot en met 4 als individuele personen voor zichzelf, en niet (mede) namens de wijkraad De Krim, de Stichting Bewonersvertegenwoordiging De Krim Haarlem en/of de 221 wijkbewoners die de eerder ingediende zienswijze hebben ondersteund. In het dossier bevindt zich geen machtiging waarbij eisers (of één van hen) zijn gemachtigd om namens derden beroep in te stellen.

5.1.2. Verweerder en derde-partij stellen zich op het standpunt dat eisers sub 1 tot en met 4 geen rechtstreekse gevolgen, althans geen gevolgen van enige betekenis, ondervinden van het vergunde project, en dat zij daarom geen belanghebbende zijn bij het bestreden besluit. Het door hen ingestelde beroep moet daarom niet-ontvankelijk worden verklaard, aldus verweerder en derde-partij.

5.2. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 23 augustus 2017 (ECLI:RVS:2017:2271) overweegt de rechtbank dat uitgangspunt is dat degene die rechtstreeks feitelijke gevolgen ondervindt van een activiteit die het besluit toestaat, in beginsel belanghebbende is bij dat besluit. Het criterium 'gevolgen van enige betekenis' dient als correctie op dit uitgangspunt. Gevolgen van enige betekenis ontbreken indien de gevolgen wel zijn vast te stellen, maar de gevolgen van de activiteit voor de woon-, leef- of bedrijfssituatie van betrokkene dermate gering zijn dat een persoonlijk belang bij het besluit ontbreekt. Daarbij wordt acht geslagen op de factoren afstand tot, zicht op, planologische uitstraling van en milieugevolgen (o.a. geur, geluid, licht, trilling, emissie, risico) van de activiteit die het besluit toestaat, waarbij die factoren zo nodig in onderlinge samenhang worden gezien. Ook aard, intensiteit en frequentie van de feitelijke gevolgen kunnen van belang zijn. Verder geldt dat bij de beoordeling van de vraag of eisers sub 1 tot en met 4 vanwege de ruimtelijke uitstraling van het vergunde project belanghebbenden zijn de ruimtelijke uitstraling ter plaatse van hun woningen bepalend is (zie de uitspraak van de Afdeling van 26 oktober 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2820).

5.3.1. Vast staat dat eisers sub 1 tot en met 3 vanuit hun woning geen zicht hebben op de woontoren. Zij hebben aangevoerd desondanks rechtstreeks in hun belang te worden getroffen door de vergunningverlening omdat de ingebruikname van de woontoren zal leiden tot meer verkeer op de Orionbrug. Nu deze brug één van de (slechts) twee toegangswegen vormt tot de woonwijk waarin zij wonen, ondervinden zij daarvan rechtstreeks de feitelijke gevolgen.

Nu dit effect - wat daar verder ook van zij - zich niet voordoet bij of op korte afstand van hun woningen, kan naar het oordeel van de rechtbank niet op grond daarvan worden geoordeeld dat eisers sub 1 tot en met 3 rechtstreeks in hun belangen zijn getroffen. Zij zijn geen belanghebbenden bij het bestreden besluit en het door hen ingestelde beroep is daarom niet-ontvankelijk.

5.3.2. Door het overlijden van eiser sub 4 is zijn procesbelang vervallen. Wat betreft de vraag of eiser sub 4 als belanghebbende bij het bestreden besluit kon worden aangemerkt, overweegt de rechtbank als volgt.

Eiser sub 4 heeft onweersproken gesteld dat hij vanuit zijn woning, die is gelegen op de derde verdieping, het bovenste deel van de woontoren zal kunnen zien, voor zover die boven

het gebouw van de school uitkomt. Naar het oordeel van de rechtbank kan (ook) eiser sub 4 niet als belanghebbende bij het bestreden besluit worden aangemerkt. Weliswaar bestaat vanuit zijn woning enig zicht op de woontoren, maar dit zicht is gelet op de afstand (ongeveer 350 meter hemelsbreed) en de aanwezigheid van de school tussen de woning en woontoren te gering is om aan te nemen dat eiser sub 4 gevolgen van enige betekenis zou hebben ondervonden van het bestreden besluit.

Ook het door eiser sub 4 ingediende beroep is gelet op het vorenstaande niet-ontvankelijk.

5.4. Niet in geschil is dat het belang van de school rechtstreeks is betrokken bij het bestreden besluit, en de rechtbank ziet geen grond om daar (ambtshalve) anders over te oordelen. Het door de school ingediende beroep is dan ook ontvankelijk.

Algemeen beoordelingskader

6. Ingevolge het bestemmingsplan "Pim Mulier Sportpark" rusten op de gronden waarop de woontoren en parkeerplaatsen zijn voorzien de bestemmingen 'Gemengde doeleinden', 'Verkeers- en verblijfsdoeleinden' en 'Water- en groenvoorzieningen'. De van belang zijnde planregels zijn opgenomen in de bijlage en maken deel uit van deze uitspraak. Het project is op meerdere punten in strijd met dit bestemmingsplan.

7. De rechtbank stelt voorop dat het besluit om aan een activiteit in afwijking van het bestemmingsplan al dan niet medewerking te verlenen een bevoegdheid is van verweerder, waarbij hij beleidsvrijheid heeft. De rechter dient de gebruikmaking van die beleidsvrijheid terughoudend moet toetsen. Dat wil zeggen dat de rechter zich moet beperken tot de vraag of verweerder in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen. De rechtbank zal hierna de verschillende door de school tegen het bestreden besluit ingediende gronden met inachtneming van dit toetsingskader beoordelen.

Parkeren

8.1. De school stelt in de eerste plaats dat niet kan worden voldaan aan de norm dat op eigen terrein 95 parkeerplaatsen moeten worden gerealiseerd. Verder voorziet het bestemmingsplan in 254 parkeerplaatsen voor het sportpark. De bouwlocatie is thans in gebruik als parkeerplaats, in aanvulling op de 160 bestaande parkeerplaatsen ten behoeve van het sportpark. Door het bestreden besluit worden de parkeerplaatsen voor de nieuwe bewoners onttrokken aan de parkeerplaatsen voor het sportpark. Daarmee zal de parkeerdruk op de omliggende straten onaanvaardbaar toenemen.

8.2. Verweerder heeft zich in dit verband terecht op het standpunt gesteld dat, gelet op hetgeen in de ruimtelijke onderbouwing ten aanzien van het onderwerp parkeren is vermeld, door de aanvrager aannemelijk is gemaakt dat er zal worden voorzien in voldoende parkeergelegenheid op het eigen terrein met een afmeting zoals voorgeschreven in de CROW. Voor een verdergaande toetsing is in deze procedure, die ziet op de activiteit 'handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening', geen plaats. De toetsing aan de bouwverordening en het gemeentelijk beleid als het gaat om de parkeercapaciteit die voor het bouwplan nodig is, heeft bij de beoordeling van de aanvraag beschikking tweede fase omgevingsvergunning ('activiteit bouwen') plaatsgevonden. Die beschikking ligt hier niet ter toetsing voor.

8.3. Verder verwerpt de rechtbank de stelling dat met het bestreden besluit in strijd met het bestemmingsplan bestaande parkeerplaatsen aan het sportpark worden onttrokken. Niet in geschil is dat de bouwlocatie in het bestemmingsplan steeds bestemd is geweest voor bebouwing met privéparkeerplaatsen en niet voor het realiseren van parkeerplaatsen ten behoeve van het sportpark. Verweerder heeft terecht beoordeeld of met het project parkeerplaatsen die planologisch waren bestemd voor het sportpark verloren gaan en het feitelijk gebruik van de bouwlocatie daarbij buiten beschouwing gelaten. Dat de thans nog braakliggende grond feitelijk als parkeerplaats (door onder meer bezoekers van het sportpark) wordt gebruikt, brengt dan ook niet mee dat het aangevraagde project niet (meer) op deze locatie kan worden gerealiseerd.

Verkeer

9.1. De school voert verder aan dat verweerder onvoldoende heeft onderzocht wat de gevolgen van de realisering van de woontoren zijn voor de verkeersveiligheid op de Pim Mulierlaan en dat verweerder onvoldoende heeft aangetoond dat afwijking van het bestemmingsplan gerechtvaardigd is. Op de Pim Mulierlaan wordt de verkeersgeneratie dominant bepaald door de stroom van ca 1.900 scholieren en medewerkers die naar school en weer naar huis gaan. Met name in de 'ochtendspits' ziet de school groot gevaar in het kruisende verkeer van enerzijds naar de fietsenstalling fietsende scholieren en anderzijds vertrekkende bewoners van de woontoren die vanaf de Jaap Edenlaan haaks het fietspad moeten oversteken om de Pim Mulierlaan te kunnen oprijden richting de Randweg.

9.2. Verweerder voert aan dat de huidige verkeersintensiteiten alsmede het verkeer dat het project genereert zijn beoordeeld aan de hand van de capaciteit van de omliggende wegen. Daarbij is in aanmerking genomen dat het realiseren van bebouwing op het perceel conform de bestemming 'Gemengde doeleinden' eveneens tot een toename van verkeer zou leiden en zelfs meer verkeersgeneratie tot gevolg zou hebben dan de woonfunctie. Daarnaast zorgt de woonfunctie voor een meer gespreid verkeersbeeld over de loop van de dag en voor minder piekmomenten dan bij een kantoorfunctie het geval is.

9.3. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op hetgeen daarover in het bestreden besluit en de zienswijzennota is vermeld, de gevolgen van het bestreden besluit voor de verkeersveiligheid afdoende onderzocht en heeft verweerder in redelijk kunnen besluiten dat er vanuit het oogpunt van verkeersveiligheid geen bezwaren bestaan tegen de verlening van het bestreden besluit.

Licht- en geluidshinder

10.1. De school betoogt dat het project niet voldoet aan de toepasselijke normen voor licht- en geluidshinder en dat deze overschrijdingen niet met maatwerkoplossingen kunnen worden opgelost. Hierdoor kan voor de bewoners van de woontoren geen goed woon- en leefklimaat worden gegarandeerd en daarmee ontbreekt een goede ruimtelijke onderbouwing. Het is verder volgens de school juridisch laakbaar dat verweerder van de derde-partij verlangt dat zij potentiële huurders ervoor laat tekenen dat ze bekend zijn met de aanwezige sportvelden en de daarmee gepaarde licht- en geluidseffecten. Ook om die reden kan het bestreden besluit volgens de school niet in stand blijven.

10.2. Zoals reeds ter zitting is besproken, is de rechtbank van oordeel dat het

relativiteitsvereiste in de weg staat aan een inhoudelijke beoordeling van de door de school gestelde strijd met geldende licht- en geluidsvoorschriften. Ingevolge artikel 8:69a van de Awb kan een besluit niet worden vernietigd wegens strijd met een bepaling die niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept. De normen ten aanzien van de maximaal toegestane licht- en geluideffecten ter plaatse van de woontoren strekken tot bescherming van de bewoners daarvan en niet van omwonenden. De grieven van de school voor zover die de gestelde strijd met licht- en geluidsvoorschriften betreffen, kunnen dan ook niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. Hetgeen de school hierover heeft aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden.

De door de potentiële huurders te tekenen clausule in een huurovereenkomst betreft een civielrechtelijke kwestie tussen huurder en verhuurder, waarvan de huurder de aanvaardbaarheid desgewenst kan laten toetsen door de kantonrechter. Geen sprake is van een evidente privaatrechtelijke belemmering die aan verlening van het bestreden besluit in de weg staat.

Waterhuishouding

11.1. De school heeft er in het beroepschrift op gewezen dat op de plaats waar de woontoren is voorzien een buis loopt waardoor met behulp van twee kleine gemaaltjes water wordt gevoerd naar de Delft. Uit navraag bij het hoogheemraadschap Rijnland is de school gebleken dat voor het verleggen van die buis een ontheffing van het hoogheemraadschap nodig is, waarvoor geen aanvraag is ingediend.

11.2. Verweerder heeft zich in zijn verweerschrift terecht op het standpunt gesteld dat voorafgaande zekerheid over het verkrijgen van een keurontheffing vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening niet is vereist om een omgevingsvergunning voor planologisch strijdig gebruik te kunnen verlenen. In dat verband moet slechts worden beoordeeld of de keur zodanige belemmeringen met zich brengt dat op voorhand gereede twijfel bestaat over de uitvoerbaarheid van het project.

Niet aannemelijk is geworden dat daarvan in dit geval sprake is. Steeds is duidelijk geweest dat er, ongeacht of de bestemming kantoor of wonen is, door de gemeente bouwrijpe grond zal moeten worden geleverd. Eventueel aanwezige leidingen die zich binnen het bouwvlak bevinden, zullen daarvoor naar het openbaar gebied moeten worden verlegd. Naar verweerder heeft toegelicht is de waterbeheerder daarvan op de hoogte en is hij daarmee ook akkoord.

Nu de school zijn beroepsgrond niet nader heeft onderbouwd, verwerpt de rechtbank deze bij gebrek aan feitelijke grondslag.

Geologie

12.1. De school heeft in het beroepschrift aangegeven zich ernstige zorgen te maken over het gemis van informatie in de ruimtelijke onderbouwing over de diepere ondergrond ter plaatse van de bouwlocatie. Nu ter plaatse sprake is van slappe veengrond, zullen de effecten van fundering van een zware puntbelasting, zoals de woontoren zou zijn, impact hebben op de omgeving, meer specifiek op het gebouw en de directe omgeving van de school.

12.2. Verweerder heeft er terecht op gewezen dat het door de school genoemde aspect bij het bestreden besluit (nog) niet aan de orde is. In het kader van de beschikking tweede fase omgevingsvergunning is beoordeeld of het bouwplan op een deugdelijke wijze wordt

gefundeerd en in constructief opzicht voldoet. Dit is ook opgenomen als voorwaarde bij de beschikking tweede fase omgevingsvergunning. Die beschikking ligt - zoals eerder is overwogen - in deze procedure niet ter toetsing voor.

Strijdigheid met bestemmingsplan

13. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gezien het hiervoor overwogene en de ruimtelijke onderbouwing die aan het bestreden besluit ten grondslag is gelegd, voor dit project in redelijkheid vergunning kunnen verlenen voor gebruik van de gronden en bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan.

In de ruimtelijke onderbouwing, die integraal deel uitmaakt van het bestreden besluit, zijn alle ruimtelijke aspecten afdoende onderkend en is - behoudens het motiveringsgebrek dat hierna onder 14.4 zal worden besproken - deugdelijk gemotiveerd waarom een woonfunctie op de voorziene locatie ruimtelijk inpasbaar is. Daarbij heeft verweerder onder meer meegewogen dat het bestemmingsplan ter plaatse reeds hoogbouw mogelijk maakt, dat de kantoorfunctie die de gemeente bij de totstandkoming van het bestemmingsplan voor ogen had door de economische ontwikkelingen niet meer haalbaar bleek, dat er een groeiende vraag naar woningen in Haarlem is, dat de kwaliteit van het bestaande stedelijk groen niet wordt aangetast, dat de locatie vanwege de ligging geschikt is voor woningbouw en dat deze locatie onderdeel is van een ontwikkelzone ten behoeve van woningbouw.

Gewijzigde situatietekening

14.1. De school heeft er in zijn zienswijze terecht op gewezen dat op de situatietekening van 18 juli 2016, die was opgenomen in de ter inzage gelegde ruimtelijke onderbouwing, de woontoren deels is gelegen op het fietspad langs de Pim Mulierlaan. Verweerder heeft in de zienswijzenota aangegeven dat dit 'per abuis' is gebeurd en heeft de tekening in de zienswijzenota vervangen door een nieuwe situatietekening van 2 februari 2017. In deze tekening, die ook is opgenomen in de definitieve versie van de ruimtelijke onderbouwing van 20 april 2017, is de woontoren een paar meter naar het noorden opgeschoven. Niet in geschil is dat door deze wijziging in de situering van het woongebouw de strijdigheid met het bestemmingsplan niet (langer) uitsluitend bestaat uit het toestaan van een woonfunctie op gronden met de bestemming 'Gemengde doeleinden', maar dat op meer punten strijdigheid bestaat met (planregels van het) bestemmingsplan. Die strijdigheden, hierna ook te noemen: de overige strijdigheden, zien deels op (beperkt) gebruik van gronden met de bestemmingen 'Verkeers- en verblijfsdoeleinden' en 'Water- en groenvoorziening voor wonen en parkeren' en deels op strijd met de bij de bestemmingen behorende bebouwingsvoorschriften.

14.2. Anders dan de school betoogt, dwingt artikel 2.12, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, er niet toe dat verweerder in de omgevingsvergunning die ziet op de activiteit 'handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening' precies vermeldt met betrekking tot welke onderdelen van het bestemmingsplan het gebruik in strijd daarmee wordt toegestaan. De enkele omstandigheid dat in het bestreden besluit de overige strijdigheden niet expliciet zijn genoemd, brengt dan ook niet mee dat het besluit om die reden niet in stand kan blijven. De rechtbank verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling van 7 november 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BY2463.

14.3. Voorts ziet de rechtbank geen grond om aan te nemen dat de gemeenteraad bij het verlenen van de verklaring van geen bedenkingen op 11 mei 2017 niet heeft onderkend op

welke punten het project in strijd is met het bestemmingsplan en, zoals de school stelt, als gevolg van onjuiste voorlichting door verweerder op verkeerde gronden medewerking heeft verleend.

Op grond van de voorhanden stukken en de toelichting daarop ter zitting acht de rechtbank aannemelijk dat van meet af aan voor alle betrokken partijen duidelijk is geweest wat de omvang en situering van de woontoren zou zijn, en wat de ruimtelijke uitstraling daarvan op de directe omgeving zou zijn. Dat geldt ook voor de gemeenteraad toen zij op 11 mei 2017 de eerder door haar afgegeven verklaring van geen bedenkingen bekrachtigde. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat in de zienswijzenota is vermeld dat en waarom daarin een gewijzigde situatietekening is opgenomen, zodat aangenomen moet worden dat de gemeenteraad het project - ook nadat de situering van het overigens ongewijzigde bouwwerk enkele meters was verschoven - niet in strijd met het belang van een goede ruimtelijke ordening heeft geacht. Dat de wijkraad De Krim niet (langer) instemde met het project en een alternatieve locatie bepleitte, moet evenzeer bekend worden verondersteld bij de gemeenteraad, gezien de brieven die de wijkraad daarover aan alle gemeenteraadsfracties stuurde op 17 april 2017 en 10 mei 2017.

14.4. Wel is sprake van een motiveringsgebrek in het bestreden besluit. Met de school stelt de rechtbank vast dat de tekst van de ruimtelijke onderbouwing na de vervanging van genoemde tekening niet is aangepast en dat de vermelding in de zienswijzenota (pagina 2) en de ruimtelijke onderbouwing (pagina 9) dat het voorgestane project voldoet aan de bebouwingsvoorschriften (bebouwingsoppervlakte en -hoogte), onjuist is. In het bestreden besluit, noch in de daaraan ten grondslag liggende of daarvan deel uitmakende stukken is een motivering gegeven voor de vergunningverlening voor het gebruik van de gronden en bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan waar het de overige strijdigheden betreft. Daarmee mist het bestreden besluit op dit punt een draagkrachtige motivering. Het beroep is daarom gegrond en het bestreden besluit zal worden vernietigd.

14.5. Verweerder heeft in beroep alsnog op het hiervoor genoemde punt een aanvullende motivering overgelegd, neergelegd in een door ruimtelijk adviseur Rho opgestelde memo van 16 augustus 2017, die door verweerder is overgenomen. Naar het oordeel van de rechtbank is met deze nadere motivering afdoende en draagkrachtig gemotiveerd dat bij gebruik van de gronden en bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan, ook waar het de overige strijdigheden betreft, sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Daarbij gaat verweerder er terecht vanuit dat de belangrijkste afwijking van het bestemmingsplan bestaat uit het toestaan van een woonfunctie op de bestemming 'Gemengde doeleinden' en dat de overige strijdigheden daarbij van meer ondergeschikte aard zijn.

14.6. Nu de in beroep overgelegde aanvullende motivering het bestreden besluit kan dragen en daarmee het geconstateerde motiveringsgebrek is hersteld, ziet de rechtbank aanleiding de zaak finaal te beslechten door te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand zullen blijven. Dat betekent dat het bestreden besluit zijn werking behoudt, ondanks de vernietiging. Verweerder hoeft geen nieuw besluit te nemen.

Proceskosten en griffierecht

15.1. Nu het beroep gegrond is, is er aanleiding te bezien of de door de school gemaakte proceskosten door verweerder dienen te worden vergoed. De rechtbank overweegt als volgt.

15.2. De voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten worden vastgesteld met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb). Ter zitting is (mede namens de school) een formulier proceskosten ingediend, waarin is verzocht om vergoeding van € 907,50 voor door een derde verleende rechtsbijstand, € 822,80 voor kosten vervaardigen kaartmateriaal en € 97,55 aan kopieerkosten. Nu geen proceshandelingen zijn verricht door een rechtsbijstandsverlener, komen de verzochte kosten voor verleende rechtsbijstand niet voor vergoeding in aanmerking. De kopieerkosten en kosten voor het vervaardigen van kaartmateriaal komen evenmin voor vergoeding in aanmerking nu deze niet zijn opgenomen in de limitatieve opsomming van artikel 1 van het Bpb.

15.3. Bij het proceskostenformulier is een bijlage gevoegd met opschrift 'schadevergoeding', waarin vergoeding is verzocht vanwege 'mantijd' die leden van de stichting bewonersvereniging de Krim Haarlem hebben moeten steken in de 'situatie rondom het gunnen van een omgevingsvergunning eerste en tweede fase (...) voor de bouw van 59 appartementen op sportpark Pim Mulier'. De verzochte vergoeding wordt begroot op € 15.680,00 (1 manmaand (22,4 mandagen) à € 700/mandag). Nu het verzochte bedrag ziet op vergoeding van tijdsbesteding en niet op geleden schade, zal de rechtbank het verzoek aanmerken als een verzoek om vergoeding van verletkosten in de zin van artikel 1, aanhef en onder d, van het Bpb. De rechtbank wijst dit verzoek af. Nog daargelaten dat het uurtarief in artikel 2, eerste lid aanhef en onder d, van het Bpb gemaximeerd is op € 81,-- per uur, zien verletkosten enkel op tijdverzuim die samenhangt met het bijwonen van een zitting. Tijdverzuim in verband met voorbereidende handelingen zoals het opstellen en lezen van stukken valt niet onder verletkosten in de zin van het Bpb. De reistijd van de vertegenwoordiger van de school is onbekend. Gelet op de met de behandeling ter zitting gemoeide tijd en de omstandigheid dat de vertegenwoordiger van de school zijn verletkosten niet heeft gespecificeerd, zal de rechtbank verweerder de verletkosten schattenderwijs vaststellen op 3 uur tegen het minimumtarief van € 7,-- per uur; derhalve € 21,--. Verweerder dient deze kosten aan de school te vergoeden.

15.4. Nu het beroep gegrond is, zal de rechtbank verweerder opdragen het door de school betaalde griffierecht aan hem te vergoeden.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep voor zover dat is ingesteld door eisers sub 1 tot en met 4 niet-ontvankelijk,
- verklaart het beroep voor het overige gegrond,
- vernietigt het bestreden besluit,
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven,
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 21,-- te betalen aan eiser sub 5;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 333,00 aan de eiser sub 5 te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Jochem, rechter, in aanwezigheid van mr. J. Poggemeier, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 21 december 2017.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

22 DEC. 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

Voor eensludend afschrift,
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland